

עמ"מ 38564-08-24 - סאמר עאזם נ' מדינת ישראל

מנהלי - עתירות אסירים

מנהלי - צבא וביטחון

בבית המשפט העליון

עמ"מ 38564-08-24

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

המערערים: 1. סאמר עאזם
2. מוחמד עאזם
3. סאמי גבארה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז
בלוד מיום 11.7.2024 בתיק מ"מ
23305-04-24 שניתנה על ידי כבוד השופט אורן
שוורץ

תאריך הישיבה: כ"א באב התשפ"ד (25.8.2024)

בשם המערער 1: עו"ד דוד יפתח
בשם המערער 2: עו"ד עלא תלאווי
בשם המערער 3: עו"ד דרויש נאשף

בשם המשיבה: עו"ד רן רוזנברג; עו"ד גיא ורדי

פסק-דין

השופט עופר גרוסקופף:

לפניי ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כב' סגן הנשיא, השופט אורן שוורץ) במ"מ 23305-04-24 מיום 11.7.2024, בה אושרו בשנית צווי המעצר המנהליים שהוצאו בעניינם של המערערים, במסגרת עיון תקופתי

מחדש לפי סעיף 5 לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), התשל"ט-1979.

רקע והשתלשלות העניינים

1. המערער 1, יליד 1978, והמערערים 2-3, ילידי 1990, הם אזרחי ישראל תושבי טייבה אשר נעצרו ביום 27.3.2024 בחשד לביצוע עבירות ביטחון שעניין סחר בנשק בגדה המערבית. בהמשך לכך, ביום 9.4.2024 נחתמו על ידי שר הביטחון צווי מעצר מנהליים בעניינם של המערערים לתקופה של 6 חודשים, עד ליום 26.9.2024 (להלן: צווי המעצר).

2. לאחר חתימת צווי המעצר, הוגשה בפני בית המשפט קמא בקשה לאשרם לפי סעיף 4(א) לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), התשל"ט-1979 (להלן: החוק), בטענה כי פעילות המערערים מהווה סיכון ממשי לביטחון המדינה. לאורך ההליך בבית משפט קמא, טענו המערערים שתי טענות מרכזיות: הראשונה, כי מעשיהם אינם משקפים מסוכנות המצדיקה את מעצרם המנהלי (להלן: טענת היעדר המסוכנות); והשנייה, כי תנאי אחזקתם מנוגדים לתקנות סמכויות שעת-חירום (מעצרים) (תנאי החזקה במעצר מנהלי), התשמ"א-1981 (להלן: התקנות), וזאת כחלק מאי-שוויון בין תנאי המעצר של עצירים מנהליים ערבים לאלו היהודים (להלן: טענת תנאי המעצר). ביום 21.4.2024, אישר בית המשפט קמא את צווי המעצר, תוך קביעה כי החומר המסווג שהוצג לו מלמד כי המערערים מהווים סכנה ממשיית לביטחון המדינה והציבור ברמה הקרובה לוודאית. באשר לטענת תנאי המעצר, נקבע כי לא הונחה תשתית להפרת זכויות המערערים.

3. על החלטה זו הוגש ערעור לבית משפט זה (עמ"מ 3949/24, כב' השופטת רות רונן), אשר נידון ונדחה ביום 15.5.2024 בעקבות חזרת המערערים מהערעור לאחר ששמעו את הערות בית המשפט. לצד זאת, ובאשר לטענת תנאי המעצר, צוין כי "בא-כוח המשיבה לא כפר בכך שהמשיבה אינה ממלאת נכון לעת הזאת את מכלול האמור בתקנות, וזאת כתוצאה ממצוקת הכליאה הקיימת בתקופת המלחמה על רקע העלייה במספר העצורים במתקני הכליאה".

4. ביום 7.7.2024 התקיים דיון נוסף בפני בית המשפט קמא במסגרת עיון תקופתי מחדש בצווי המעצר, לפי סעיף 5 לחוק. ביום 11.7.2024 החליט בית המשפט קמא כי יש למצות את תקופת המעצר המנהלי של המערערים, וזאת בין היתר בשל חוות הדעת והמידע הסודי שהוגשו בעניינם המעידים על מסוכנותם (להלן: ההחלטה). ביחס לטענת תנאי המעצר, קבע בית המשפט קמא כי מקומה "במסגרת הליכים אחרים לאחר שתינתן אפשרות לשב"ס להגיב לאותן טענות" (עמ' 6 להחלטה).

מכאן הערעור שלפניי.

טענות הצדדים וההליך בבית משפט זה

5. במסגרת הערעור, שבים המערערים על טענת היעדר המסוכנות וטענת תנאי המעצר. באשר לאחרונה, הם מפרטים כי לטענתם תנאי החזקתם "קשים ביותר", כי הם "מקבלים אוכל בסיסי ביותר [...] בכמויות קטנות ביותר", וכי הם אף "ירדו כולם במשקל בצורה משמעותית - כל אחד ביותר מ-